

stemmelsen her er Skærpelse af Paragrafens Indhold. Jeg kan forstaa, at der ud for visse Indvandes Udløb til Havet maa gøres enkelte Undtagelsesbestemmelser, men naar man gør saadanne Undtagelser, skulde man dog ikke gøre dem alt for strenge, og det ere de blevne i dette Tilfælde efter min Mening og efter Fiskeres Mening, som bo derovre. For de øvrige Bestemmelser, som omtales i § 13, kan Landbrugsministeren give Dispensation, men det er han afskaaret fra her efter Ordlyden af det sidste Stykke i Paragrafen, idet der ligefrem staa, at der ingen Fangstredskaber maa benyttes der, altsaa, at man aldeles ikke maa fiske der. Der staa: „For Ringkøbing og Nissum Fjord bestemmes Afstanden til 500 Favne (940 Meter).“ Det er en temmelig lang Afstand. Dersom jeg forstaa Forslaget ret, er Meningen, at man drager en Linie tværs over Munden og derpaa oprejser en Perpendikulær paa omtrent 1,000 Meter og med denne som Radius slaar en Cirkelbue, indtil den skærer Kysten paa to Steder, og i det Vand, der ligger inden for denne Linie langs Kysten, maa man ikke fiske. Naar man samtidig har Vedtægtsbestemmelser om laasede Vande o. s. v. inde i selve Fjorden, vil det blive et stort Vandareal, som det er forbudt at fiske i, og her er netop det største Fiskerleje, som findes ved hele Fjorden. Jeg synes derfor, det er en lovlig streng Bestemmelse. Jeg skal tillade mig at nævne det Udtryk, som de Fiskere, der have skrevet til mig derovre fra, have brugt, jeg synes i Grunden ikke, det er for strengt. De sige: „Denne Bestemmelse er onskabsfuld imod os.“ Jeg skal ikke rette nogen Beskyldning hverken mod et enkelt Medlem eller mod hele Kommissionen eller mod Forslaget, som det her foreligger, men jeg skal dog sige, at jeg tror, at den Mand, som i Kommissionen har repræsenteret hele Vestkysten derovre, har sat sit Bmærke lovlig haardt der. Det er det eneste Sted, jeg kan se, han har gjort det, men her har han ogsaa gjort det, jeg vil ikke sige til Gavns, men: strengt. Jeg vil haabe, at den højtærede Minister vil være villig til at forhandle med Udvalget om denne Undtagelsesbestemmelse. Der forlanges ikke mere af de Folk derovre, end at de kunne blive ligestillede med andre under lignende Forhold, saa at Ministeren ogsaa her kan faa Dispensationsret. Andet og mere forlange de ikke, men man vil let forstaa, at en Afstand af $\frac{1}{8}$ Mil ud i Havet og til begge Sider langs Kysten

fra Udløbet er et stort Vandareal at udelukke fra Fiskeri.

Jeg skal i øvrigt ikke kritisere Lovforslaget. Med Hensyn til de farvede Laks og Ørreder samt Undermaalsfisks Ilandbringelse kan jeg nemlig fuldt ud slutte mig til det, som nu nys blev udtalt af det ærede Medlem for Mariager (Moestrup), jeg skal derfor heller ikke gentage dette; det er jo en Sag, som vil blive tagen under fornøden Overvejelse i Udvalget. Jeg vil blot have Lov til at gøre denne enkelte Henstilling til den højtærede Minister og Udvalget, om ikke den strenge Bestemmelse i Slutningen af § 13 kunde blive tagen ud, saa at de Fiskere derovre kunne faa samme Ret som andre Fiskere ud for Fjordarealer. Hermed skal jeg saa slutte, idet jeg i øvrigt tror, at man godt kan benytte det foreliggende Lovforslag som Grundlag til en Lov om Saltvandsfiskeri, som samtlige Parter kunne være tjente med.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Da jeg for to Aar siden modtog en stor Mængde Andragender fra Fiskeriforeninger omkring i Landet om at nedsætte en Kommission til at overveje og drøfte Spørgsmaalet om en Revision af den gældende Lovgivning om Saltvandsfiskeri, var det let for mig at imødekomme dette Ønske fra Fiskernes Side. Det var saa meget lettere at imødekomme dette Ønske, som det stod klart for mig, at Forhandlingerne om denne Sag i Rigsdagen vare kørte fast, og jeg nærede da det Haab, at Kommissionen ved sit Arbejde skulde bringe denne Sag i Bevægelse igen, saa at vi kunde komme til et tilfredsstillende Resultat med Hensyn til Lovgivningen om Saltvandsfiskeri. Det stod klart for mig, at hvis Kommissionen skulde bringe et Forslag frem til Forhandling, som kunde vente Tilslutning, var det nødvendigt, at der i Kommissionen kom til at sidde Mænd, der havde praktisk Kendskab til Fiskeriet paa de forskellige Steder i Landet, og jeg sørgede derfor for, at Fiskerne paa de forskellige Steder bleve repræsenterede i denne Kommission. Jeg vil gøre opmærksom paa — og jeg tror ikke, at det er til nogen Skade, at man er opmærksom derpaa —, at det Forslag, der her foreligger, er et Forslag, som er tiltraadt af alle de Fiskere, der have haft Sæde i Kommissionen, paa en enkelt Undtagelse nær. Dette fremhæver jeg, fordi jeg mener, det er et Bevis for, at det foreliggende Forslag ikke kan være saa